

державному так і регіональному рівні в різних сферах охорони довкілля. В рамках адаптації природоохоронного законодавства відповідно до Угоди про фінансування Програми необхідно впроваджувати наступні кроки:

— завершити погодження та, при потребі, внести зміни до планів заходів з імплементації екологічного законодавства ЄС на виконання Угоди про асоціацію між Україною та;

— провести інформаційну кампанію щодо внесення змін до Стратегії державної екологічної політики;

— при розробленні концепцій, програм, законодавчих актів з формування і удосконалення екологічної політики використовувати позитивний досвід країн ЄС, положення міжнародних стратегій та підходів у цій сфері.

Література

1. Програма дій з охорони навколишнього середовища до 2020 року «Жити добре, в межах, можливостей нашої планети» // Європейська комісія – Режим доступу: <http://www.greenmind.com.ua/images/meropriyatiya/EC-LEG-Textbook-UA.pdf>

УДК 342.9

Мушенюк В. В., к.ю.н., доцент,
Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГАРАНТІЙ ПРАВ ЛЮДИНИ

У нашій державі Конституцією гарантовано, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. Забезпечення прав і свобод людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. В свою чергу, здійснення державою будь-якої діяльності неможливо без витрат грошових коштів, які правомірно накопичує держава у бюджеті, в тому числі у результаті сплати фізичними та юридичними особами податків, зборів, рентних плат, а також платежів неподаткового характеру.

Кожен суб'єкт суспільних відносин в Україні має право вільно здійснювати будь-яку підприємницьку діяльність, що не заборонена законом, та дотримуватись установлених державою правил нарахування та сплати податків у Податковому кодексі України (далі – ПК України) та інших актах про оподаткування. Держава створює всі необхідні умов для реалізації законності такої діяльності засобами контролю [1].

Одним із дискусійних видів взаємовідносин держави та платників

податків у сфері оподаткування є застосування спрощеної системи оподаткування обліку та звітності, що викликає цікавість у автора та є *темою* даного дослідження.

Отже, відповідно до п. 291.2 ст. 291 ПК України, спрощена система оподаткування, обліку та звітності – особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 цього Кодексу, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених цією главою, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності [2].

Реалізуючи право на застосування спрощеної системи оподаткування обліку та звітності суб'єкти господарювання, як платники податків, повинні чітко та неухильно дотримуватися норм чинного законодавства України та своєчасно сплачувати єдиний податок до бюджету.

Контроль за суб'єктами господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування обліку та звітності, держава здійснює через систему органів державної фіскальної служби. Необхідність даного контролю пояснюється прагненням держави забезпечити захист економічних інтересів України, створити рівні можливості для усіх суб'єктів господарювання, що відповідають законодавчим критеріям на застосування спрощеної системи оподаткування обліку та звітності [2].

Здійснюючи даний контроль органи ДФС нерідко виявляють порушення суб'єктами господарювання норм чинного законодавства України при застосуванні спрощеної системи оподаткування обліку та звітності, що у свою чергу тягне застосування до них відповідальності.

Так, статтею 36 ПК України визначено, що податковим обов'язком платника податків, визнається обов'язок обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені цим Кодексом, законами з питань митної справи.

Статтею 295 ПК України визначено, що платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця. Платники єдиного податку третьої - шостої груп сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

При цьому, згідно ст. 300 ПК України платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до цього Кодексу за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

Несплата (неперерахування) фізичною особою - платником єдиного податку, визначеною підпунктами 1 і 2 пункту 291.4 статті 291 цього Кодексу, авансових внесків єдиного податку в порядку та у строки, визначені цим Кодексом, у відповідності до ст. 122 ПК України тягне за собою накладення штрафу в розмірі 50 відсотків ставки єдиного податку, обраної платником єдиного податку відповідно до цього Кодексу [2].

За нашим переконанням, визнання порушенням податкового законодавства неперерахування саме авансових платежів мало місце в різні періоди існування податкової системи незалежної України (авансові платежі по податку на прибуток по причині квартального терміну сплати) та є правомірним з точки зору існування загальних принципів та особливостей національного оподаткування.

Отже, правомірна діяльність державних фіскальних органів щодо виявлення порушень норм чинного податкового законодавства України, в тому числі законодавства про особливості оподаткування суб'єктів спрощеної системи оподаткування, сприяє захисту інтересів держави, щодо недопущення вчинення правопорушення недобросовісними суб'єктами господарювання, а також формує фінансову основу для здійснення державою заходів забезпечення прав людини у різних сферах суспільного існування та забезпечення гарантій відповідних соціально-економічних прав і свобод.

Література

1. Kurylo V. Mushenok V. Place and the role of Local taxer in the functioning of united local communities / V. Kurylo, V. Mushenok. – Organizational and economic mechanisms of development of the financial system: collective monograph / edited by M. Bezpartochnyi / ISMA University/ - Riga: «Landmark» SIA. 2016 – 222.

2. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: Закон від 02.12.2010 р. № 2755-VI. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/2010>.

УДК 321.7:341.215.2(477)

Пильгун Н. В., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СУТНОСТІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО РОЗВИТКУ

Формування правової держави має базуватися на високоорганізованому та якісно функціонуючому громадянському суспільстві. Громадянське суспільство в усіх країнах світу утворюють лише вільні та рівні індивіди та створені ними добровільні асоціації, зорієнтовані на громадські справи та самовираження. Громадянське суспільство — це сукупність недержавних організацій, які представляють волю та інтереси громадян. Елементами громадянського суспільства є політичні та добровільні асоціації, зорієнтовані на громадські справи, а також вільна преса як засіб комунікації та самовираження, партії, громадські об'єднання, асоціації та різні об'єднання (професійні, творчі, спортивні, конфесійні), які охоплюють всі сфери суспільного життя [1, с. 63].